

en Begrænsning, baade med Hensyn til Summen og med Hensyn til Maaden at forede denne paa, saa der ikke var Opfordring for Amtene til at spørge deres Udgifter.

Jeg skal dernæst gøre opmærksom paa, at dette Lovforslag erklærer sig selv for at være midlertidigt. Jeg vilde under andre Forhold end de nuværende meget godt kunne forstaa, at man vilde sige: De Forandringer, som ere hensigtsmæssige med Hensyn til Bestatningen, Amtskommunebestatningen saa vel som den sognekommunale Bestatning, kunne vi ikke faa udførte i en Gant, og det gælder om snarest muligt at faa de væsentligste Mangler forandrede, og derfor komme vi foreløbig med dette Lovforslag. Det forekommer mig imidlertid, at for Øjeblikket er denne Betragtning ikke holdbar, fordi der, som jeg gjorde opmærksom paa, netop er forelagt et Lovforslag om den kommunale Bestatning. Lovforslaget hedder rigtig nok: „Forslag til Lov om den personlige Kommuneskat“, men hvad der egentlig forstås ved „den personlige Kommuneskat“, er vel tvivlsomt, idet Lovforslaget baade optager Bestatningen paa Hartkorn og Bestatningen efter Formue og Vejligbed, baade for enkelte Individuer, Selskaber og Institutioner, altsaa, der er allerede et Forslag, som griber ind paa hele Bestatningsområdet. Naar der er et saadant Forslag under Behandling, naar det allerede i Fjor var fremme og kom til Behandling her i Tinget, og naar der er Udset til at det samme kan ske i Aar, saa tror jeg, at derne Opfordring fra Agrarforeningen vil fremsthynde denne Sags Afgørelse. Jeg tror, at naar Opfordringen fra Agrarforeningen i § 2 taler om Hartkornsskatterne og den mellemkommunale Bestatning, saa er dermed ment den kommunale Bestatning, ikke blot den mellemkommunale Bestatning. Den mellemkommunale Bestatning er jo indbefattet i det fornævnte Forslag, men Lovforslaget omfatter ikke blot den mellemkommunale Bestatning. Den mellemkommunale Bestatning vilde jo kun være en anden Fordeeling af de bestaaende Skatter, men det Forslag, som er forelagt, omfatter i det hele taget den kommunale Bestatning — ogsaa ny Objekter, som ere gjorte til Genstand for Bestatning. Jeg mener altsaa, at denne Opfordring fra Agrarforeningen, som jeg finder fuldt befojet, vil bidrage til at fremsthynde det Forslag, der er under Behandling om den mellemkommunale Bestatning, og mig forekommer det derfor, at der ikke for Øjeblikket er nogen Anledning til at vedtage et Lovforslag, som det her foreliggende, uden at det kommer i Forbindelse med det Forslag, som allerede er forelagt, og som allerede er

sendt i Udvalg, nemlig Forslaget angaaende den kommunale Bestatning i Almindelighed. Naar dette Lovforslag kommer derhen — og jeg antager, at Resultatet af denne Iste Behandling vil blive, at det virkelig henvises til Udvalget angaaende Lovforslaget om den personlige Kommuneskat — saa tror jeg, der vil komme noget meget godt ud af det, saaledes at man vil faa den Uretfærdighed hævet, som findes i den kommunale Bestatning. Jeg haaber som sagt samtidig, at de 2½ Mill. Kr., som ere foreslaaede bevilgede, kun vilde være en besteden Begyndelse til Spar-sommelighed i Statshusholdningen, og jeg tvivler ikke paa, at dette høje Tings Finansudvalg vil spare disse 2½ Mill. Efter de Udtalelser, der ere komne fra indflydelsesrige Medlemmer, anser jeg det for en Selvfølge, at man vil spare disse 2½ Mill., derimod anser jeg det ikke for saa selvføl-geligt, at de 2½ Mill. Kr. derfor blive sparede, saaledes at man allerede nu skulde kunne disponere over, hvad man vil bruge dem til — det kommer maasse noget ind under det Begreb, at „man skal ikke sælge Bælgen, før man Bamsen vög“. Jeg tror imidlertid, det er en Begyndelse i Retning af Spar-sommelighed, og derfor ser jeg med Glæde paa dette Lovforslag, idet jeg haaber, at der vil komme noget godt ud af det, navnlig, som sagt, i Forbindelse med det Forslag, som allerede er fremlagt om den kommunale Bestatning.

J. Scavenius: Naar jeg skal udtale mig om det foreliggende Forslag, i hvilken Anledning jeg jo har bedt om Ordet, skal jeg straks begynde med at sige, at for saa vidt Forslaget laa for til endelig Vedtagelse, vilde jeg ikke kunne stemme for det, men maatte nødvendigvis stemme derimod, og jeg skal tillade mig at udvikle mine Grunde hvorfor. Jeg kan være ganske enig med de højtærede Forslagsstillere deri, at der er al Grund til at lette Hartkornets Byrder og særlig til at lette de Byrder, som Hartkornet bærer til Amtskommunerne, thi det er en ubestridelig Sandhed, at der ikke er tilstrækkelig Grund til, at Hartkornet alene just skal bære disse Byrder, og det gør det i en alt overvejende Grad. Men det kommer jo ikke alene an paa, at man saaledes griber til og siger: ja, nu kan Statskassen bære disse Byrder, uden nøjere at overveje, om dette er muligt, og hvad Vej, man skal gaa. Det forekommer mig, at de meget ærede Forslagsstillere have taget sig Sagen noget for let. Min ringe Modstand mod dette Forslag hviler da paa de 3 Grunde: Først kan jeg ikke se, at det paa